

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně senátu JUDr. Lenky Cihlářové a přísedících Mgr. Moniky Olmerové a Jaroslava Felčárka v hlavním líčení konaném dne 21. února 2018 takto:

Obžalovaný

[JMÉNO PŘÍJMENÍ] ,

nar. xxx v xxx, trvale bytem xxx, xxx xxx

j e v i n e n , ž e

jako smluvní pracovník odpovědný za přípravu a provoz počítačové techniky, používané pro losování náhodných čísel výherních tiketů hry Xxx xxx provozované firmou Txxx xxo, s.r.o., xxx, xxx xxx, za součinnosti kanadské firmy Dxxx xxx xxx xxxp. s programovým vybavením firmy Sxxxr, Kanada, reprezentované C. L. a vysílané z prostor TV xxx v Barrandovských ateliérech v Praze 5, v úmyslu podvodným způsobem získat výhry v sázkové hře Xxx xxx – Xxx xxx ve dnech xxx a poté opakovaně ve dnech xxx, xxx, xxx, xxx, xxx, xxx, xxx, xxx, xxx, xxx a xxx zasáhl do uvedeného počítačového programového vybavení, které svévolně upravil tak, že vložil do upraveného pomocného programu souběžně spuštěného s hlavním programem hry čísla tiketů, která předem zajistil a

po jím provedené změně algoritmu losování čísel dosáhl toho, že místo náhodného výběru byla počítačem vylosována jím vložená čísla tiketů, přičemž poté po dohodě s již odsouzeným R. H. tyto tikety jeho prostřednictvím a prostřednictvím již odsouzených L. E., P. J., R. K., P. K. a Z. R. a dalších osob, kteří s podvodným získáváním výher byli předem srozuměni, dále distribuoval dalším vybraným osobám pod legendou, že mají v televizním vysílání zastupovat skutečné výherce, kteří se nechtějí této hry veřejně účastnit z různých důvodů, za což uvedené vybrané osoby dostávaly odměnu, nezávisící na výši výhry, obvykle od 5.000,- Kč do 15.000,- Kč, a poté, co si uvedení distributoři ponechali část výhry jako odměnu, byly takto získané peníze předávány obžalovanému [PŘÍJMENÍ] a již odsouzenému H., čímž byla provozovateli hry spol. Txxx xxxo, s.r.o., způsobena škoda nejméně 26.970.000,- Kč,

t e d y : jednak ke škodě cizího majetku sebe a jiného obohatil tím, že uvedl někoho v omyl a tímto činem způsobil škodu velkého rozsahu,
jednak získal přístup k nosiči informací a v úmyslu získat sobě neoprávněný prospěch, učinil zásah do programového vybavení počítače a způsobil tímto činem škodu velkého rozsahu,

č í m ž s p á c h a l

jednak trestný čin podvodu dle § 250 odst. 1, odst. 4 zák. č. 140/1961 Sb. účinného do 31.12.2009

jednak trestný čin poškození a zneužití záznamu na nosiči informací dle § 257a odst. 1 písm. c), odst. 3 zák. č. 140/1961 Sb. účinného do 31.12.2009

a o d s u z u j e s e

podle § 250 odst. 4 zák. č. 140/1961 Sb. účinného do 31.12.2009 za použití § 35 odst. 1 zák. č. 140/1961 Sb. účinného do 31.12.2009 a § 40 odst. 1 zák. č. 140/1961 Sb. účinného do 31.12.2009 k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 3,5 (tři a půl) roku.

Podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku se zařazuje do věznice s ostrahou.

Podle § 55 odst. 1 písm. c) zák. č. 140/1961 Sb. účinného do 31.12.2009 se obžalovanému ukládá trest propadnutí věci a to finanční částky ve výši 100.000,- Kč.

O d ů v o d n ě n í :

Shora uvedený skutkový stav soud zjišťoval z výpovědi obžalovaného, výpovědí svědků P. K., R. K., P. J., L. E., Z. R., M. S., J. Z., R. C., J. R., Ing. K. H., Ing. I. K., JUDr. J. Z., K. O. (roz. K.), svědků, vystupujících v postavení náhradních výherců, C. D. L., B. R. N., M. J., P. P., znalce Ing. Miloslava Bernáška, z oboru kybernetika, odvětví výpočetní technika se specializací na software a hardware a z listinných důkazů, zejména notářských zápisů JUDr. Zangiové, povolení k provozování sázkové hry Xxx xxx, schválení novelizovaného herního plánu ze dne 4.12.1994 Ministerstvem financí dne 10.2.1995, schválení novelizovaného

herního plánu ze dne 7.7.1995 Ministerstvem financí dne 10.7.1995, herního plánu televizní hry Xxx xxx schváleného dne 10.7.1995, zprávy Xxx xxx o pravidelném průběhu příprav hry Xxx xxx, protokolu o vydání finanční částky 100.000,- Kč obžalovaným [PŘÍJMENÍ], výpisu z účtu společnosti Sxxx xxxs, s.r.o., sdělení Finančního úřadu pro Prahu 6 ze dne 14.7.2003, smluv o převodu autorských práv, o pracovní činnosti, o provedení umělecké činnosti, o vytvoření a užití uměleckého výkonu – uměleckého díla, dohod o provedení práce a dalších podkladů k majetkové situaci obžalovaného, protokolů o rekognicích, včetně fotodokumentace.

K průběhu samotného dokazování je na místě konstatovat, že bylo ovlivněno skutečností, že od spáchání projednávaného činu uplynula doba 23 let. Ve věci bylo již dříve pravomocně rozhodnuto, kdy Městský soud v Praze rozsudkem ze dne 10.12.2004 pod sp. zn. 1 T 4/97 obžalovaného odsoudil za shora uvedené jednání s tím, že tento rozsudek nabyl právní moci dne 29.6.2005 ve znění rozsudku Vrchního soudu v Praze ze dne 29.6.2005, sp. zn. 5 To 22/2005, kterým byl rozsudek Městského soudu v Praze, ohledně obžalovaného [PŘÍJMENÍ] zrušen a rozhodnuto Vrchním soudem v Praze tak, že uznal obžalovaného vinným pro spáchání trestného činu podvodu dle § 250 odst. 1, odst. 4 tr. zákona a trestného činu poškození a zneužití záznamu na nosiči informací dle § 257a odst. 1, písm. c), odst. 3 tr. zákona, za což obžalovanému uložil trest odnětí svobody v délce pět let a trest propadnutí částky 100.000,- Kč. Uvedené rozsudky však byly vyneseny v trestním řízení vedeném proti obžalovanému jako proti uprchlému, neboť tento ihned po domovní prohlídce dne 7.10.1995 odcestoval z území České republiky, na které se nikoli dobrovolně vrátil až v souvislosti s realizací Mezinárodního zatýkacího rozkazu dne 8.8.2017. Na základě návrhu odsouzeného následně došlo usnesením Městského soudu v Praze ze dne 12.9.2017, v souladu s ust. § 306a odst. 2 tr. řádu, ke zrušení shora uvedeného rozsudku Městského soudu v Praze, ve znění rozsudku Vrchního soudu v Praze, v části týkající se obžalovaného [PŘÍJMENÍ] a k novému řízení. V souladu s návrhy obžalovaného došlo ke znovu provedení důkazů, jejichž povaha to připouštěla, nebo jejichž provedení nebránila jiná závažná skutečnost. Značný časový odstup od spáchání činu pak vedl k tomu, že většina nově slyšených svědků si nebyla schopna vybavit detaily spojené s projednávanou věcí. V případě svědka K., který v původním řízení vystupoval též jako obžalovaný, se soud nedomnívá, že by jeho paměť byla tak dotčena dlouhou dobou od spáchání předmětné trestné činnosti, nýbrž skutečností, že na rozdíl od původního řízení byl obžalovaný [PŘÍJMENÍ] nyní jeho výslechu přítomen. U většiny svědků, zejména těch, kteří vystupovali v roli náhradních výherců, stejně jako v původním řízení, došlo ke čtení jejich výpovědí z přípravného řízení či z původního řízení před soudem. Výslechy dříve spoluobžalovaných, nyní vystupujících v procesním postavení svědků, byly s výjimkou právě svědka P. K., který byl k návrhu obžalovaného opětovně vyslechnut, přečteny. Co se týče výslechu znalce z oboru kybernetika, odvětví výpočetní technika se specializací na software a hardware Ing. Miroslava Bernáška, ten nemohl být před soudem opakovaně proveden, ačkoli to obžalovaný navrhoval, neboť tomu bránila jiná závažná skutečnost, a to ukončení znalecké činnosti ke dni 26.5.2004. Proto v rámci nového řízení došlo za splnění zákonných podmínek k přečtení dřívější výpovědi znalce, včetně závěrů jím vypracovaného znaleckého posudku. Celé původní řízení bylo vedeno ve vztahu k obžalovanému [PŘÍJMENÍ] jako řízení proti uprchlému, který se k jednání kladenému mu za vinu vyjádřil až v tomto novém řízení. Celkově vzato pak v nyní provedeném dokazování nevyšlo najevo nic nového, co by nebylo soudu známo již z důkazů provedených v původním dokazování v nepřítomnosti obžalovaného, s výjimkou technického provedení zásahu do

programu, kdy na základě výpovědi obžalovaného došlo v tomto ohledu k úpravě skutkové věty.

V souladu s ust. § 306a odst. 4 tr. řádu, který zakotvuje zvláštní případ zákazu *reformationis in peius*, tedy zákaz změny rozhodnutí v novém řízení v neprospěch obžalovaného, byl zdejší soud limitován, jednak co se týče ukládaných trestů, jednak co se týče výše způsobené škody. Požadavek nezhoršení postavení obžalovaného je dán zájmem zaručit obžalovanému plné uplatnění jeho procesních práv, zvláště práva na obhajobu. I přes skutečnost, že obžalovaný se dřívějšího řízení nezúčastnil ze svého rozhodnutí a dobrovolně se svého práva osobně se hájit vzdal, nemohl být nyní omezen v úvaze, zda podá návrh na zrušení odsuzujícího rozsudku, obavou z možnosti zhoršení svého postavení v novém řízení jakýmkoli způsobem.

Z výpovědi obžalovaného [JMÉNO PŘÍJMENÍ] soud zjistil, že obžalovaný doznal zásah do programu generujícího výherní čísla v rámci hry Xxx xxx provozované společností Xxx xxx s.r.o. Obžalovaný uvedl, že se v roce 1994 setkal se zástupci kanadské firmy, která provozovala počítačovou výbavu pro soutěž Xxx xxx. Kanadané používali stejnou technologii, jejímž dovozem se obžalovaný v předmětné době mimo jiné živil, proto došlo ke spolupráci. Spolupráce ze strany obžalovaného spočívala v dodání a dovozu výpočetní techniky a v zajištění provozu počítačů v den soutěže. Takto byla spolupráce dohodnuta s B. N., neměl však písemnou pracovní smlouvu. Za jeden den práce dostával 13.000,- Kč na základě výdejního lístku, po zavedení hry Xxx xxx 20.000,- Kč. Tímto způsobem spolupráce fungovala do roku 1995, kdy začaly být s platbami problémy. Poté o práci na čas přišel, ale následně jej opětovně oslovili, neboť mělo dojít ke změně struktury hry Xxx xxx. Dále obžalovaný vypověděl, že v té době se na něj obrátil R. H. se zájmem ovlivnit výherce losů a zda by byl obžalovaný schopen počítačový program tomuto přizpůsobit. Zpočátku se obžalovanému nechtělo, ale následně souhlasil, počítával to jako jistou výzvu. Když začala hra Xxx xxx, obžalovaný se tam opět stal pracovníkem. Jistou část programu měl obžalovaný již na svém počítači, neboť se zjistily problémy s rychlostí výpočetní techniky a procesování dat a bylo nezbytné zakoupit výpočetní techniku rychlejší. Obžalovaný vlastnil určité zrychlovací karty, takže zjišťoval rychlost a nárůst rychlosti. Stažení programu do svého počítače měl obžalovaný činit se souhlasem kanadské firmy. Program nejspíše neměl žádnou ochranu. Poté si obžalovaný obstaral zbytek programů a začal vymýšlet, jakým způsobem by se výsledek dal ovlivnit. Po nějaké době na způsob ovlivnění přišel a ve své naivitě z toho měl radost. R. H. obžalovaného ujišťoval, že se nemusí ničeho bát a o nic se starat, že obžalovanému dodá čísla výherních losů a že se bude jednat o jednorázovou akci. Program vyrobený programátory kanadské firmy měl dvě části. První část se zabývala losováním hlavní výhry Xxx, ta byla nejspíše přes míčky a druhá část vylosováním 10 čísel losů, které dostávaly vedlejší výhry v celkové hodnotě 2 miliony každý týden. Každý z losů měl své vlastní číslo. Před začátkem losování se dostávali informace o neprodaných tiketech od distributorů, ty se zadávaly do počítače s tím, že počítač měl následně informace o tom, která čísla losů jsou prodaná a která nikoli. Následně mělo dojít k náhodnému výběru z prodaných losů 10 čísel a určit je jako výherce vedlejších výher. Zásah obžalovaného do tohoto programu spočíval v tom, že jeden z pomocných souborů v operačním systému počítače upravil tak, že v sobě měl 10 vybraných čísel losů, a když následně hlavní program běžel, tak tento pomocný program zasáhl v průběhu losování do hlavního programu, kdy sekce vybírající náhodná čísla byla pozměněna a došlo k vylosování předem vybraných čísel. Po prvním úspěšném losování začal R. H. na obžalovaného naléhat, aby v tom pokračovali, obžalovanému sice začalo docházet, že jde o vážnou věc, říkal H., že

není rozumné pokračovat, ale v té době se s tím nedokázal vypořádat. H. tvrdil, že je vše zařízené z kanadské strany a činil na obžalovaného nátlak, aby pokračoval. Obžalovaný několikrát hru neovlivnil, ačkoli měl od H. vybraná čísla, což H. rozhořčilo. Obžalovaný dále uvedl, že není pravdivé tvrzení již dříve odsouzeného K., že předával obžalovanému losy a finanční hotovost. K finanční částce 100.000,- Kč obžalovaný uvedl, že se jednalo o prostředky pocházející z trestné činnosti, že je dostal od R. H., aby je předal nějaké jeho kamarádce.

Ke svým majetkovým poměrům obžalovaný uvedl, že v roce 1994 se věnoval počítačové animaci, vyučoval na školách a založil společnost Sxxx xxxs s.r.o., která se zabývala dovozem výpočetní techniky a prodejem grafiky, souvisejícími programy, software. Ze své činnosti měl slušné příjmy. Z příjmů za animaci a podnikání, ještě dříve před trestnou činností, si obžalovaný pořídil ojetý automobil BMW 5. řada a Volvo 900. Práci v rámci Xxx xxx vykonával pod společností SXXXR a vyplácel jej B. N.. Náplň práce obžalovaného byla po zavedení hry Xxx xxx stejná jako dříve, tedy měl se starat o počítače, jejich provoz, zadávání čísel neprodaných tiketů, případně řešit technické problémy s přehráváním. Den losování probíhal tak, že obžalovaný se v 7:00 hodin dostavil do kanceláře v Praze, kde zadal čísla neprodaných losů, následně se technika dopravila do Barrandovského studia, a to za pomoci obžalovaného či Kanadánů. Ve studiu proběhly 2 zkoušky na nečisto a večer se odehrálo hlavní vysílání. Obžalovaný kontroloval, zda se počítače správně zapnuly, zda program naběhl, chlazení počítačů. Navečer přišly ještě dvě pracovnice, které zadávaly čísla do počítačů během losování, pokud se vyskytl problém, zadával čísla obžalovaný. Stažená čísla neprodaných losů se přenášela do studia na disketu, ze které si program na pevném disku informace o číslech vytáhl. Disketu do počítače vkládal buď obžalovaný, nebo Kanadáné, nebo uvedené dvě pracovnice. Po vysílání se počítače sbalily a odvezly zpět do kanceláře, nějakou dobu se skladovaly i přímo ve studiu, občas je obžalovaný měl i u sebe doma, občas se vozila i na Zbraslav, kde byl pronajatý dům. Zásah obžalovaného byl proveden okolo poledne prostřednictvím pomocného programu, jehož kopii obžalovaný nahrál z diskety do počítače. Když se večer losovalo, tak v počítači již disketa obžalovaného nebyla, ale nahraný pomocný program sledoval běh hlavního programu a ve stanovený moment do něj zasáhl. Pomocný program následně sám sebe přemazal. K zásahu došlo asi 10x. Ve hře Xxx xxx se rozdělovala částka 2 miliony mezi 10 výherců. Peníze se nevyplácely hned ve studiu, ale druhý den, v kanceláři nebo v bance. Obžalovaný neví, jak se peníze od výherců dostávaly k H..

R. H. obžalovaný znal skrze kamaráda a podnikatelskou činnost, neboť u něj měla spol. obžalovaného kancelář. Obžalovaný neví, kde R. H. bral tikety, vždycky obžalovaného zkontaktoval den před losováním a zadal mu 10 čísel. Poté obžalovaný vytvořil pomocný program. Co se týče financí, neměli s R. H. žádnou dohodu. R. H. obžalovanému za jeho službu nic neplatil, obžalovaný to dělal zcela zdarma.

Ke C. L. obžalovaný uvedl, že to byla programátorka, která program vyvíjela. Když nebyl obžalovaný ve studiu, byla to ona, kdo zajišťoval provoz. Pro případ nemoci či pracovního vytížení si z pokynu B. N. měl obžalovaný zajistit náhradu, kterou byl R. C., o zásazích do programu však nic nevěděl.

P. K. zná obžalovaný přes R. H., měli spolu asi nějaký podnikatelský záměr. Občas jej viděl ve sdílené kanceláři u H.. Obžalovaný nevěděl, že je P. K. do věci nějakým způsobem

zapojen. Kde přesně se kancelář nacházela, si obžalovaný nepamatuje. R. H. měl mít od P. K. pronajatý prostor někde na Letné.

Svěděk **R. H.** odmítl ve věci vypovídat, stejně jako v dřívějším řízení v pozici obžalovaného, tudíž nemohlo dojít k přečtení jeho dřívější výpovědi.

Z výpovědi svědka **P. K.**, který v původním řízení vystupoval jako obžalovaný, bylo zjištěno, že obžalovaného [PŘÍJMENÍ] zná přes R. H., který obchodoval s otcem svědka. Asi mu pronajímali prostory na Praze 7, tam se také s obžalovaným a R. H. potkávali, je možné, že si tam i předávali peníze z výher. Seznámili se nejspíše ohledně xxx, které se hrálo na Barrandově, svědek se však hry neúčastnil, ani jako divák. Dále bylo z výpovědi svědka zjištěno, že v souvislosti s hrou Xxx xxx kupovali losy s tím, že svědek, obžalovaný a R. H. věděli, že budou výherní a tudíž výdělečné. Svědek si nevybavuje, zdali losy kupoval ve velkém, více jich určitě kupoval, ale ne ve velkém. Kupoval je v trafice v Praze, i mimo Prahu, v souvislosti s prací se pohyboval po celé ČR a příležitostně kupoval losy. Potom zajišťovali lidi, kteří chodili do televize a vybírali výhry. Tyto osoby sháněl přes známé, bylo jich tak do deseti, dostávali za to odměnu okolo 10.000,- Kč. Výherci následně výhru na základě domluvy předali svědkovi, který z toho měl také odměnu, asi 10.000,- Kč. Zbylé peníze svědek předal obžalovanému nebo R. H.. Jména D. a H. mu něco říkají. S paní M. žil, ta ale do hry poslaná nebyla, seznámili se až tam. Dále svědek uvedl, že jeho výpověď v původním řízení nebyla ovlivněna tím, že R. H. byl přítomen a [JMÉNO PŘÍJMENÍ] nikoli. Ani nová výpověď není ovlivněna absencí R. H. a přítomností [JMÉNO PŘÍJMENÍ].

Z výpovědi svědka **R. K.** bylo zjištěno, že někdy v červnu 1995 mu zavolal nějaký muž, který se jménem nepředstavil, že ho zná přes dalšího známého, kterého odmítl uvést, a nabídl mu možnost výdělků. Nabídl mu, že pokud si chce vydělat peníze, mohl by jít do televize hrát Xxx xxx. Tuto nabídku odmítl, neboť nechtěl být v televizi. Pak se ten muž zeptal, zda by nevěděl o někom, kdo by byl ochoten jít za odměnu do studia a když někoho sežene, že dostane odměnu z částky, kterou ten člověk vyhraje. Když se ptal, jak získává výherní tiket, tak mu vysvětlil, že je řada lidí, kteří do televize volají, že sice vyhráli, ale že nechtějí být v televizi, neboť mají dluhy apod., přičemž však mají zájem být v televizi zastoupeni jinou osobou, anebo že přijdou lidé, kteří se mají hry zúčastnit a oni od něho tiket koupí. Svědek se obával, zda z toho nemůže být nějaký průšvih, muž ho však ubezpečil, že to není nic nelegálního. Říkal, že to není podvod, neboť všichni znají podmínky dohody. Z výpovědi svědka bylo dále zjištěno, že posléze získal muže jménem J., kterému vysvětlil způsob hry, ten vyhrál 1.000.000,- Kč, výhru vyzvedl, dal mu z ní 10.000,- Kč. Pak čekal na telefon, ozval se další muž, kterému předal výhru 990.000,- Kč. Byl pochválen a obdržel z této částky 20.000,- Kč. Tuto možnost nabídl J. S., S. mu poslal asi tři další lidi. Sám tímto způsobem získával další zájemce, kteří za odměnu získávali další lidi, byl to vlastně takový strom. Ti lidé, kteří byli pod ním, byli jeho známí, byl to E. a S.. Toto jednání však nebylo každý týden, počet lidí z jeho strany regulovali neznámí muži po telefonu. Za předávání výher dostal od neznámých mužů zhruba 100.000,- Kč, které použil pro vlastní potřebu. Odhaduje, že přebral výhry asi od 15 až 20 osob. Naposledy tam poslal 2 lidi xxx, v té době ho však ti neznámí muži upozornili, že celou záležitost sledují policajti, že by měl být pozornější. Pak se to objevilo v novinách a od té doby se už muži neozvali. Svého jednání litoval, domníval se, že ničeho protiprávního se nedopouští, není si vědom toho, že by se dopustil trestného činu poškozování a zneužití záznamu na nosiči informací, neboť k tomu neměl možnost. Pokud jde o L. E., ten od něj dostal celkem 3 až 5 kusů tiketů. Tikety nepředal E. najednou, dal mu

stejně instrukce, jaké dostal on, tedy že se jedná o tikety nakoupené od lidí, kteří v Xxx xxx vyhráli, ale nechtějí vystupovat na veřejnosti z důvodu dluhů nebo proto, že nechtějí, aby sousedé věděli, že vyhráli větší částku. Dále bylo soudem zjištěno, že při následném výslechu v přípravném řízení svědek uvedl, že oním neznámým mužem byl R. H., kterého zná ještě ze školy. Ten se na něj obrátil v květnu nebo červnu s tím, že získával tikety do xxx xxx a shání lidi, kteří by tam skutečné výherce zastoupili, uvedl mu, že tito lidé nechtějí být v televizi proto, aby nebyli viděni. Toto objasnění mu připadalo naprosto logické. Takto mohl získat od H. 80.000,- Kč až 100.000,- Kč. [JMÉNO PŘÍJMENÍ] a P. J. nezná. V rámci hlavního líčení obžalovaný uvedl, že někdy v červnu 1995 se na něj obrátil jeho známý R. H. s tím, že má možnost zajistit los do televizní hry Xxx xxx xxx, s tím, aby tam šel za výherce, který se nechce objevit na televizní obrazovce. Sám obžalovaný s touto nabídkou nesouhlasil, bavili se o tom, zda by neznal někoho dalšího, kdo by byl ochoten toto učinit. Vždy se hovořilo o tom, že H. získává osoby, které nechtějí vystoupit na televizní obrazovku a že tyto osoby buď kontaktuje před budovou, kde se provádělo losování televizní hry Xxx, nebo že tito lidé sami telefonovali a domluvili si odkoupení losu. Obžalovaný zkontaktoval L. E., kterému sdělil přesně to, co uvedl H. jemu. S H. nikdy nic předem nedomlouval, nedomlouvali se na nějakém přesném postupu. Nikdy mezi nimi nebyla konkrétní dohoda o spolupráci. Nevěděl o tom, že paralelně se získávají další osoby, proto se mu nezdálo nic divného na tom, že v průběhu období od června do října 1995 zajistil asi 15 tzv. výherců. Věřil verzi uváděné H.. Rovněž zajistil S. a prostřednictvím tohoto pak zajistil asi dvě osoby.

Z výpovědi svědka P. J. bylo zjištěno, že někdy v červnu 1995 byl kontaktován známým Z. R. a byla mu nabídnuta účast na televizní hře Xxx. Jeho účast měla spočívat v tom, že převezme od R. několik kusů tiketů xxx a ty měl předat vytypovaným osobám těsně před soutěží a měl je seznámit s tím, co se od nich očekává. Od takové osoby se očekávalo, že se zúčastní televizního slosování a bude účastníkem části soutěže Xxx xxx. Výhru z této hry mu bude muset odevzdat a za účast dostane částku 10.000,- Kč. Všechny tikety dostával od Z. R. a tomu také odevzdával peníze za výhry, sám si od každého účastníka Xxx xxx ponechával Částku 10.000,- Kč. Pokud jde o to, kde R. tikety bral a komu sám inkasované peníze předával, uvedl, že k tomu mu R. pouze řekl, že je to jeho známý a má přezdívku „Žába“. Nikdo z těch, které kontaktoval, se nepozastavil nad tím, že již dopředu ví, že se budou účastnit hry Xxx xxx. Pokud by to někomu divné bylo, vysvětlil jim, že se jedná o akci pro nějakou novou nadaci, v rámci níž se tato hra hraje. Zpočátku v tom neviděl nic divného ani on, teprve později mu začalo docházet, že na tom něco v pořádku není, protože hra běžela dál, i když on již nikoho nekontaktoval. Vzpomíná si, že se jednalo o měsíce červenec a srpen 1995. Rovněž ve své výpovědi uvedl osoby, které kontaktoval společně s R.. Kromě osob, které zná, kontaktoval ještě dalších asi 10 osob, na které si již ale nemůže vzpomenout. Pokud jde o částku, kterou za kontaktování osob obdržel on, uvedl, že se jednalo asi o 200.000,- Kč. Tyto peníze inkasoval průběžně, takže je stačil utratit za různé výdaje, např. za dopravu osob, opravy vozidla, benzín a potřeby pro rodinu. Obžalovaný R. mu říkal, že se jedná o novou soutěž, kterou ovládají lidé, kteří byli u jejího vzniku. O koho se mělo konkrétně jednat, neví. O R. H. slyšel, jméno [JMÉNO PŘÍJMENÍ] vůbec nezná. Z výpovědi z původního hlavního líčení bylo zjištěno, že někdy koncem května 1995 se na něj obrátil známý Z. R., zda nemá zájem anebo zda neví o někom, kdo by měl zájem zúčastnit se televizní hry Xxx xxx, kterou pořádala organizace pořádající televizní hru Xxx. Vysvětlil mu, že tato organizace vymyslela tuto hru jako hru doplňkovou a že potřebuje, aby měla zajištěné osoby, které budou vystupovat jako hráči. Uvedl, že výhra zůstane ve společnosti a že hráč, který tam půjde, z této výhry obdrží částku 10.000,- Kč. On že obdrží za takovou osobu také 10.000,- Kč. Říkal,

že je to v rámci požadavku společnosti, která tuto hru pořádá. Neviděl v tom nic špatného, nebo něco, co by mohlo být podvodem. Zajistil mu proto další osoby, jednalo se většinou o příbuzné manželky nebo známé. Vše bral pouze jako obchod, a to ze strany té organizace, nestaral se o to, jak je na tom R. zainteresovaný a jaký byl jeho vztah ke společnosti, provozující hru Xxx xxx. Necítí se být vinen, ve svých původních výpovědích vždy uváděl, jak se vše skutečně stalo. Podrobně popsal i svůj vztah k celé projednávané věci a uvedl i osoby, které jeho zapříčiněním vystupovaly jako hráči ve hře Xxx xxx. Mezi ním a R. nebyla nikdy přesná konkrétní dohoda, R. mu vždy zavolal, když měl potřebu zajistit nějakou osobu. Nikdy mezi nimi nebyla dohoda, že budou pravidelně každý týden takovéto osoby zajišťovat. Obžalovaný vycházel z toho, co mu R. sdělil, a vzhledem k tomu, že v té době měl finanční potíže, viděl v tom možnost, jak tyto problémy překlenout. Vše bral jako obchodní záležitost. Domníval se, že všichni postupují v intencích požadavků společnosti provozující hru Xxx Xxx xxx. Neměl žádné povolení na zprostředkovatelskou činnost, nikdy získané prostředky daňově nepřiznával.

Z výpovědi svědka L. E. bylo zjištěno, že k věci se dostal přes R. K., který mu nabídl možnost si přivydělat. Ten totiž měl možnost zajistit součinnost s nějakou organizací, která hledala kontakt na lidi, kteří by za výherce šli za odměnu před televizní obrazovku. Říkal mu o této agentuře a nabídl mu tuto možnost s tím, že odměna pro takto zajištěnou osobu a pro něj by činila 10.000,- Kč. Kdyby byly tyto osoby z větší vzdálenosti, mohla by být odměna vyšší. Zpočátku tomu obžalovaný nevěnoval pozornost, teprve někdy v září si řekl, že by to byla vhodná příležitost si přivydělat. Zajistil asi osm osob, všechny tyto osoby uvedl ve svých výpovědích. Pokud mu byl přečten seznam těchto osob, v plném rozsahu souhlasí, všechny tyto osoby zná a podílel se na zajištění jejich účasti ve hře Xxx xxx. Podle jeho odhadu mohl obdržet za odměnu částku 40.000,- Kč, tvrzení obžaloby, že získal 190.000,- Kč, považuje za velmi nadnesené. V žádném případě v tom neviděl nic špatného, mezi ním a K. nebyla žádná pevná domluva, jednalo se vždy spíše o náhodu, že on našel nějakou osobu a K. měl v té době los od té organizace. Je pravdou, že ve své první výpovědi hovořil o tom, že ho kontaktoval neznámý muž přesto, že věděl že se jedná o R. K.. Vzhledem k tomu, že R. K. je jeho kamarád, nechtěl ho do toho zpočátku zatahovat. Z následující výpovědi soud zjistili, že svědek uvedl vše popravdě i s uvedením osoby, prostřednictvím které se dostal k distribuci losu pro hru Xxx xxx. Kromě K. z osob uvedených v obžalobě, nikoho nezná. On sám nechtěl jít do herny jako hráč, neboť také nechtěl být viděn před televizní kamerou. Nic nevěděl o tom, že by ve hře Xxx mohlo docházet k nějakému falšování losů, výherců anebo k něčemu podobnému.

Z výpovědi svědka Z. R. bylo zjištěno, že se na něj obrátil P. J. a mu nabídl, aby s ním spolupracoval, a to v tom směru, aby ho za dohodnutou odměnu za kilometr vozil jako řidič, víceméně aby pro něj pracoval jako taxikář. Zpočátku vůbec neznal pravidla jeho aktivit, vozil ho pouze k různým lidem a věděl, že zprostředkovává nějaké hry, nějaké lidi do hry Xxx xxx. Pokud si pamatuje, bylo řečeno, že se jedná o pomoc nějaké nadaci vozíčkářů nebo zdravotně postižených, jednalo se o nějakou finanční výpomoc. U konkrétních jednání s konkrétními osobami nebyl nikdy přítomen, tedy neví, o co se jednalo. Poté za přítomnosti svědka J. vozil jim nakontaktované lidi do Prahy, neví již přesně kam, bylo to někde na Barrandov do restaurace, jejíž název si již nepamatuje. Jeli asi s dvaceti osobami a znovu může zopakovat, že mu J. platil pouze za benzin, když mu dokládá počet ujetých kilometrů. Pokud je mu přečten seznam osob, které se měly vztahovat k J., může říci, že z tohoto seznamu zná osoby S., B., Č., K., K., S. a T.. Některé z těchto osob jsou příbuzní jeho družky,

kteřá se jmenuje H.. Ví také, že matka družky, E. H., byla v televizi Xxx xxx. Ohledně ní se dověděl, že byla v televizi, z televizní obrazovky. S nikým ze jmenovaných nedojednávával žádné podmínky jejich účasti v této hře, nikomu z nich nepředával losy, od nikoho z nich zpětně nepřebíral peníze. I když se jednalo o příbuzné, musel to s nimi dojednat J. sám. Pokud se týká p. T., je to soused z chaty, rovněž s ním žádné podmínky nikdy nedojednávával. Dále bylo z výpovědi zjištěno, že svědek znal P. J. a R. K., který byl spolužákem ve škole. Rovněž znal R. H., o kterém rovněž nevěděl, že by měl něco společného s televizní hrou Xxx xxx. Byl s ním sice ve styku, ale týkalo se to úplně jiných aktivit a činností. V průběhu jízdy se J. s lidmi na ničem nedomlouval, byl s nimi dohodnutý již asi předem, pouze je spolu vozili. Nebylo mu nic divné na tom, co činí, naopak lidé které vezli, bylo vše prezentováno jako pomoc nadaci těm postiženým. V této věci ho kontaktoval J. a požádal ho o pomoc, zcela věrohodně může vyloučit, že by to bylo naopak, tedy že by on kontaktoval jeho a žádal o pomoc. Z výpovědi v přípravném řízení soud zjistil, že jméno obžalovaného zná přes R. H., zaslechl ho u H. v kanceláři na Letné. Obžalovaného svědek identifikoval na základě předloženého fotoalba pod fotografií č. 21 jako osobu, prostřednictvím které posílal H. výpis spol. RxxxB s.r.o. Jezdil vozidlem Audi Cabrio.

Z výpovědi svědka **P. H.**, který byl v původním řízení zproštěn obžaloby, soud zjistil, že do věci se zapojil přes svého známého R. H. pod legendou, že H. pracuje pro agenturu, která pro potencionální výherce televizní hry Xxx xxx Xxx xxx, kteří nechtějí, aby se vědělo, že vyhráli větší sumu peněz, zajišťuje náhradní výherce, kteří se hry zúčastní místo nich. H. mu zároveň nabídl, že by svým zapojením mohl umořit dluh, který vznikl ze společného podnikání. Výše odměny pro svědka měla být 10.000,- Kč a pro náhradního výherce 15.000,- Kč, výhra by se následně odevzdala. Svědek od H. dostal 3 losy, které předal svědkovi [PŘÍJMENÍ] a vysvětlil mu podmínky, 3 x přebíral výhru. H. poté seznámil s dvěma osobami, svědkem S. a M., více s nimi nejednal. Dále bylo zjištěno, že svědek od R. H. ve výsledku žádnou odměnu nedostal, jeho účastí byl umořován dluh. Svědka B. zná, byl ve hře Xxx xxx se svědkem [PŘÍJMENÍ]. Chtěl větší provizi z výhry, tak se setkali s H. v salonku v restauraci Na Závěrce na Praze 6, svědek nikoho v salonku nezamykal, dveře se ale občas vzpříčily, svědek B. při odchodu ze salonku nejevil žádné znaky fyzického násilí. Svědka P. též zajistil svědek [PŘÍJMENÍ]. Z výpovědi svědka v přípravném řízení bylo soudem zjištěno, že v rámci provedené rekognicí na základě předloženého fotoalba poznal svědek na fotografii č. 21 osobu, která s H. občas chodila do restaurace Na Závěrce na oběd.

Rovněž z výpovědí svědků **M. S.** a **J. Z.** soud zjistil, že o možnosti účasti ve hře Xxx xxx se dozvěděli od svědka R. H.. R. H. svědkovi vysvětlil, že existuje společnost, která pro výherce, kteří si nechtějí výhru vyzvednout osobně, shánějí náhradní, kteří by se losování zúčastnili namísto nich. Svědek o to neměl zájem a nikoho nekontaktoval, pouze o tom mluvil s J. Z., nijak se ale nedomlouvali. Svědka P. zná, je to kolega J. Z.. Jestli uvedl v přípravném řízení, že dostal od H. los a následně mu předal výhru, tak je to pravda. Z výpovědi svědka J. Z. bylo zjištěno, že od svědka H. převzal 3 losy. Ohledně xxx xxx kontaktoval svědka S., nebo on jeho, ohledně zajištění náhradního výherce. Taktéž mu byla řečena legenda s agenturou, která zajišťuje náhradní výherce. Za zprostředkování náhradníka byla slíbena odměna, již si nepamatoval výši. Svědka P. zajistil on nebo S..

Z výpovědi svědka **R. C.** soud zjistil, že s obžalovaným se svědek znal od dětství, byli kamarádi. Společně spolu pracovali pro Xxx xxx s.r.o., neboť jej obžalovaný oslovil s možností výpomoci, bylo to někdy po roce 1990. Pracoval na pozici asistenta, kdy naplní

jeho práce bylo zadávání čísel prodaných tiketů do textových souborů, to se dělalo v kanceláři kanadské společnosti na Senovážném náměstí, a poté technický dohled nad technikou při vysílání. Zaměstnan byl u kanadské společnosti, která pro Xxx xxx technicky zajišťovala počítače, pracoval tam asi 2 měsíce. K práci docházelo jednou týdně, vždy když bylo vysílání. Den probíhal tak, že přijeli do kanceláře, kde zadávali data, zpracovalo se to a večer se vysílalo ve studiu na Barrandově, proběhlo jedno kolečko toho vysílání, pak ještě jednou naživo, to už byl ale svědek v pozadí a pomáhali jiné asistentky. Data se z kanceláře asi převázela na disketách nebo na pevném disku. Během dne zapnuli počítače, zkontrolovali, že vše v pořádku běží, zda se to spustí a program naběhne tak, jak má, následně vše připravili k vysílání, poté již jen na techniku dohlíželi. Když skončilo vysílání, tak si k tomu sedli asistentky, které zadávaly čísla, která padla v xxx. Za práci byl svědek odměňován, posílal faktury Kanadánům, jednalo se nejspíše o odměnu v řádu tisíců, peníze dostával na účet, ne v hotovosti. Jak byl odměňován obžalovaný, svědek nevěděl. Co se týče životní úrovně obžalovaného, byla nadstandardní, jezdil ve slušných autech, slušně se oblékal, nejspíše to bylo postupně od doby, kdy začal podnikat v IT. K osobě R. H. svědek uvedl, že to byl známý obžalovaného, viděl ho asi jednou nebo dvakrát, když byl u obžalovaného doma, něco tam spolu řešili. O nakupování losů svědek nic nevěděl, taktéž nic nevědělo nelegální činnosti obžalovaného. Dle svědka bylo technicky možné program narušit, mohl to udělat někdo, kdo měl přístup k počítači a zdrojovým kódům od programu. Se zdrojovými kódy mohli nakládat nejspíše 2 z Kanadánů, jeden program nejspíše i psal, pravděpodobně i obžalovaný. Program byl v počítači ve studiu, nikoli v kanceláři, svědek k němu tedy neměl přístup. Zdali docházelo k převozu počítačů, to si svědek nepamatoval. Technická ochrana ze strany autora proti nežádoucímu vstupu u programu nejspíše nebyla, v té době to ještě moc neexistovalo.

Z výpovědi svědkyně **JUDr. J. Z.**, notářky, soud zjistil zejména to, jaká byla funkce svědkyně v souvislosti s hrou Xxx xxx a Xxx xxx, a to osvědčení jejího průběhu. Součástí notářského zápisu, který svědkyně o průběhu hry vyhotovovala, byla mimo jiné jména výherců, kteří byli vylosováni a výše jejich výher. Obžalovaný seděl u počítače, kromě něj tam seděla ještě dvě děvčata a jeden pán.

Z výpovědi svědka **J. R.** bylo zjištěno, jaká byla funkce svědka a jak hra Xxx xxx, včetně hry xxx xxx, probíhala. Obžalovaný seděl ve studiu u počítače, spolu s dalšími asistenty, dohlížel na software. Ohledně obžalovaného svědka zarazilo, jak někdo v 19 letech ovládá počítače a techniku.

Z výpovědi svědka **Ing. K. H.** soud zjistil, že od září 1995 do dubna 1996 byl ředitelem společnosti Xxx xxx, řešil každodenní provozní záležitosti, distribuci tiketů a též vnitřní vztahy společnosti, čtvrtky jezdil na přímý přenos. Programové zajištění šlo přes kanadskou společnost, která byla 50% vlastníkem. Obžalovaného osobně neznal, věděl ale, že je jedním ze členů obsluhy počítačů. B. R. N. znal, byl jedním ze tří či čtyř lidí, kteří se kolem hry pohybovali.

Z výpovědi svědka **Ing. I. K.** bylo zjištěno, svědek byl v letech 1994 a 1995 ředitelem společnosti Xxx xxx. Technickou a programovou stránku hry zajišťovala nějaká kanadská společnost, někteří z jejich představitelů měli kancelář na Senovážném náměstí. Technici, kteří s programem nakládali, byli zaměstnanci té kanadské společnosti, ta je též platila. Distribuci tiketů zajišťoval další dodavatel.

Vedle svědků C., Z., R., H. a K. byly vyslechnuty i operátorky Xxx xxx **Ing. T. B., T. S. a D. H.**. Z jejich výpovědí bylo zjištěno, že náplní jejich práce bylo zadávání vylosovaných čísel do počítače během vysílání a v určitý moment stisknutí určité klávesy. Obžalovaný odpovídal za technický chod počítačů. Obžalovaný do studia přicházel dříve, počítače startoval, vkládal disketu a startoval program. Ony o programu nic nevěděly, stejně tak, jestli byl chráněn a jak mohl být narušen. Stejně tak další zaměstnanec Xxx xxx, **J. T.**, potvrdil, že obžalovaný měl na starosti technický chod počítačů během hry Xxx xxx a též se vyjádřil k tomu, že obžalovaný měl drahá zahraniční vozidla.

Z výpovědi **C. D. L.** soud zjistil, že svědkyně se ke hře Xxx xxx dostala přes kanadskou společnost, která pracovala pro Xxx xxx. Svědkyně byla autorkou programu hry Xxx xxx. Tento úkol obdržela v květnu 1995. Xxx xxx je hra počítače, pokud je software zaměněn nebo jsou změněna data, je změněna i celá hra. Změny mohla provést pouze ona, a to kdykoliv. Obžalovaný [JMÉNO PŘÍJMENÍ] měl důvěru společnosti a měl přístup k počítačům a potřeboval by v případě nutnosti pomoc, neboť nebyl programátor. [JMÉNO PŘÍJMENÍ] měl vždy přístup k počítačům a znal mnoho lidí, kteří by mu mohli pomoci, byl ve studiu přítomen. K možnosti ovlivnění výherních čísel ve hře Xxx xxx svědkyně uvedla, že jediný způsob, jak by to mohlo být provedeno, byla změna programu tak, že by byla čtena data z diskety a tato byla použita místo náhodných čísel. Muselo by to být provedeno ve studiu, kdy jsou počítače zapínány pro vysílání, tedy pro přímý přenos v televizi, a to 15 - 45 minut před zahájením živého vysílání. Na dotaz, zda byl software pro hru Xxx xxx nějakým způsobem zajištěn proti možnému ovlivnění, uvedla, že nebyl, jediná bezpečnost tohoto programu byla důvěra v lidi, kteří k němu měli přístup.

Z výpovědi svědka **B. R. N.** soud zjistil, že svědek byl v uvedené době v České republice zástupcem kanadské firmy, která poskytuje počítače, tedy jak hardware, tak software, pro společnost Xxx xxx a pro hru Xxx. Dne 24.3.1995 dal pokyn C. L., aby vytvořila program pro hru Xxx xxx. Do Xxx xxx přicházely telefonáty od zpravodajů novin, že vědí něco o skandálu, a že budou psát o podvodu v rámci hry Xxx xxx. Poté se policejní experti snažili určit, jak by mohl být tento podvod prováděn. Vše ukazovalo na změnu programu a na pana [PŘÍJMENÍ]. Úkolem [PŘÍJMENÍ] bylo převést počítače z kanceláře Xxx xxx do studia na Barrandově a připravit je pro televizní vysílání. Svědek se dozvěděl, že policie zadržela [JMÉNO PŘÍJMENÍ], zadrželi ho na 24 hodin, byla provedena u něj domovní prohlídka a po 24ti hodinách byl propuštěn. Při domovní prohlídce byl zajištěn počítač, patřící [JMÉNO PŘÍJMENÍ]. Pak ještě s [PŘÍJMENÍ] mluvil telefonicky, od té doby ho neviděl. Domnívá se, že během televizního přenosu [JMÉNO PŘÍJMENÍ] vložil svou disketu se změněným programem namísto programu, který měl být oficiálně používán. Mohl to tak provést proto, že to byla náplň jeho práce, nikdo ho přitom nesledoval, neboť mu 11 měsíců důvěřovali. Tím, že [JMÉNO PŘÍJMENÍ] měl na svém harddisku kopii programu pro Xxx xxx, mohl prostřednictvím své diskety zajistit, aby byla vylosovaná čísla předem určena a nikoliv, aby se při losování jednalo o čísla náhodná. Poslední věc, kterou společně s policií provedl, byla ta, že si vzali seznam tiketů a zjistili, že z jedné hry bylo hodně tiketů nakoupeno na jednom místě, ale osoby, které vyhrály, pocházely z celé České republiky. Přístup k programu Xxx xxx měl on, C. L., obžalovaný a J. T. z Xxx xxx.

Z výpovědi **znalce Ing. Miroslava Bernáška** bylo zjištěno, že předmětem znaleckého posudku bylo posouzení programového produktu GAMEDAY, vyvinutého kanadskou společností Dxxx Exxx pro spol. Xxx xxx a též posouzení obsahu počítače Amiga 3000,

kteřý byl zajištěn obžalovanému. Soud dále zjistil, že znalec došel k závěru, že náhodný způsob výběru čísel výherních tiketů je ovlivnitelný, přičemž toto ovlivnění mohlo být provedeno pouze zásahem osob, které měly přímý kontakt s výpočetní technikou, která vyhodnocovala hru Xxx xxx. Hlavní možností ovlivnění je přímo modifikovaným programovým produktem, ve kterém je nahrazen příkaz, který generuje čísla náhodným způsobem, jiným příkazem pro přiřazení předem určeného čísla. Tento modifikovaný program je možno nejjednodušeji zanést do operační paměti počítače přímo z diskety. Po vypnutí počítače tento modifikovaný program je z operační paměti vymazán bez zanechání jakýchkoliv stop. Ze stavu dostupných médií a na nich uložených programových a datových souborů nelze přímo určit, zda byl programový produkt ovlivněn a kdy. Jak bylo uvedeno, modifikovaný program je okamžitě po vypnutí počítače zničen. Vzhledem k tomu, že se jednalo o speciální jednoúčelový druh programového produktu, který byl vyvinut pouze pro druh Xxx xxx, byla možnost ovlivnění tohoto produktu pouze u osob, které byly v přímém kontaktu s výpočetní technikou, na které byl tento program provozován, a které měly možnost získat zdrojovou verzi programu. Při běžné kontrole uvedeného disku zajištěného počítače typu Amiga 3000 nebyly zjištěny žádné programové ani datové soubory, související s hrou Xxx xxx. Při následné kontrole byly obnoveny zrušené soubory obsažené na pevném disku, byly zadokumentovány na druhý pevný disk. Po obnově smazaných souborů byly nalezeny datové soubory (tzv. „PERM“), programové soubory a soubory se zdrojovým kódem programů, souvisejících s případem Xxx xxx, tyto soubory jsou shodné se soubory, které jsou využívány programátory firmy Txxx xxxo, s.r.o. ke generaci a přípravě programového produktu, který byl využíván v loterii Xxx xxx. Dále byl na pevném disku lokalizován kompilátor programového jazyka C. Tento kompilátor slouží k vygenerování spustitelné verze programového produktu ze zdrojové verze programu. Ze závěrů znalce soud dále zjistil, že popsal tři možné eventuality ovlivnění programu. Jako nejpravděpodobnější se jevila možnost, že došlo přímo k modifikaci programového produktu, kde byl příkaz, který generoval čísla náhodným způsobem, nahrazen jiným příkazem pro přiřazení předem určeného čísla. Znalec však popsal i možnost modifikace programu jiným programem, souběžně pracujícím, který monitoruje běh hlavního sledovaného programu a ve chvíli potřeby zasáhne do jeho běhu.

Z výpovědi svědka **M. J.** bylo zjištěno, že s obžalovaným byli přátelé a v roce 1994 spolu založili společnost Sxxx xxxs spol. s.r.o., kdy předmětem činnosti byl nákup zboží za účelem dalšího prodeje, zabývali se prodejem zařízení pro zpracování dat na počítačových systémech. Soud dále zjistil, že vlastní příjmy neměli, zisk nebyl vykázán, podnikali asi půl roku, vše co vydělali, investovali do podnikání. Svědek byl obžalovaným informován, že došlo k prodeji určitého zařízení pro Xxx xxx. Celé to zařizoval obžalovaný, byli ale domluveni, že faktury a veškeré doklady svědkovi předá do konce roku, k tomu však nedošlo. K odměně obžalovaného v xxx xxx svědek uvedl, že činila asi 15.000,- Kč – 20.000,- Kč týdně, plus procenta z toho, co v rámci svého zařazení prodá. Nejdříve Xxx xxx obžalovanému neplatila tak jak měla, pak ale dostal vyplacenou dlužnou částku za určité období. Životní úroveň obžalovaného odpovídala jeho příjmům, které v Xxx xxx měl, vedl nákladnější způsob života, měl osobní automobil. Podnikání se obžalovaný přestal věnovat v souvislosti s nástupem ve spol. Xxx xxx, tedy někdy od jara.

Z výpovědi svědkyně **K. O., roz. K.** soud zjistil, že se zúčastnila hry Xxx xxx, prostřednictvím svého bývalého přítele D. Ch., který přešel s tím, že je možnost se do soutěže dostat. Tiket svědkyni předala matka jejího přítele, paní Ch. asi dva týdny či měsíc před

samotnou hrou. Výši výhry si svědkyně nepamatovala stejně tak ani osobu, které ji předávala. Výhru vyzvedla v bance, nedostala ji rovnou ve studiu a pak ji předala v nějaké kavárně. Za účast v soutěži dostala, stejně jako D. Ch., 10.000,- Kč. Neměla žádné instrukce, nikým nebyla na místo dovezena. Obžalovaného svědkyně nezná, jméno P. J. jí nic neříká.

Z výpovědi svědka **A. M.** soud bylo zjištěno, že od společnosti Kxxxx-Gxxxxn měl společně s V. P. a P. Ch. pronajatý prostory U sv. Tomáše, Letenská 12, Praha 1 a Letenskou tržnici na Letenském náměstí na Praze 7. Znal svědka G. a P. K. mladšího. Do hry Xxx xxx se dostal přes pana G., který mu sdělil, že má výherní tiket, ale nechce do televize jít z důvodu, že má množství věřitelů, byla mu slíbena odměna 20.000,- Kč. Týden na to se svědek soutěže zúčastnil. Na Barrandov jel vlastním vozem, vytáhl výhru 400.000,- Kč, výhru si vyzvedl následující den v hotovosti, svědek G. předal svědkovi M. z výhry částku 20.000,- Kč, zbytek si nechal. Ke jménu R. H. uvedl, že jej znal přes svědka K., občas zašli do restaurace u Tomáše, od spol. Kxxxx-Gxxxxn měl koupit nákupní středisko v Praze Lhotce a pronajímat jej. Obžalovaného svědek poznal v rámci rekognice na základě předloženého fotoalba, pod fotografií č. 21, s tím, že na Letnou jezdil vozem Audi.

Z výpovědi svědka **P. Ch.** bylo zjištěno, že byl osloven svědkem P. K., jestli by nešel místo něj do hry Xxx xxx, neboť jeho společnost má dluhy a tak nechce být v televizi viděn. Odměna byla slíbena ve výši 20.000,- Kč. Svědek o možnosti řekl své manželce, která se následně hry účastnila. Výhra činila 400.000,- Kč, částka byla po odečtení odměny předána svědkovi K.. Na základě rekognice prostřednictvím předloženého fotoalba poznal svědek obžalovaného pod fotografií č. 21, kdy uvedl, že se jedná o osobu, kterou vídal v kanceláři v Letenské tržnici. Svědek dále poznal R. H.. Před kanceláři často stála, hlavně večer, luxusní auta.

V projednávané věci, jak již bylo uvedeno shora, bylo vyslechnuto velké množství **svědků**, kteří vystupovali **v roli náhradních výherců**. Z jejich výpovědí bylo zjištěno, že tito svědci byli kontaktováni vždy některým z dříve obžalovaných, přičemž svědci tuto osobu buď znali jménem, nebo poznali pomocí fotodokumentace, případně tuto osobu následně poznali v průběhu původního hlavního líčení. Dále bylo z výpovědí těchto osob zjištěno, že jim bylo nabídnuto, aby se zúčastnili hry Xxx xxx Xxx xxx s různými legendami, jako např., že se jedná o charitativní akci a nebo ve většině případů bylo těmto osobám vysvětleno, že firma zajišťuje za hráče a majitele losů náhradníky, neboť tito hráči nechťejí být poznáni a nechťejí, aby vešlo ve známost, že vyhráli na los větší sumu peněz. Každý z náhradních výherců měl příslibenou odměnu za vystoupení před televizními obrazovkami, přičemž tyto odměny se pohybovaly od 5.000,- Kč do 25.000,- Kč. Z výpovědí bylo dále zjištěno, že svědci byli upozorněni, aby jednali opatrně a v případě, že se jednalo o vzájemně známé osoby, aby nedávali najevo, že se znají. Svědci též shodně popsali způsob předání peněz následující po vyzvednutí výhry. Z jednotlivých výpovědí bylo zjištěno, prostřednictvím kterého konkrétního obžalovaného, případně konkrétního náhradníka, byli svědci do soustavy náhradních výherců zapojeni, jakým způsobem distribuce tiketů probíhala a jaké částky byly jednotlivými výherci vylosovány, což bylo též zjištěno z jednotlivých notářských zápisů JUDr. Zangiové.

Z povolení provozování sázkové hry xxx XXX ze dne 7.1.1994 bylo zjištěno, že Ministerstvo financí ČR povolilo spol. XXX XXX s.r.o. provozování sázkové hry Xxx xxx, pomocí zvláštního druhu tiketů s kombinací čísel v číselné řadě, při které není předem znám

počet účastníků a ani výše herní jistiny. Losování čísel se provádí veřejně za pomoci speciálního pro tento účel sestrojeného elektronického zařízení a spočívá v postupném losování čísel číselné řady a výhra se vypočítává podle úhrnné výše vkladů podle druhů výher a v každé hře podle výsledku losování sázkové hry Xxx. Televizní losování čísel sázkové hry xxx Xxx musí být prováděno veřejně v herním středisku xxx xxx za účasti notáře a orgánu státního dozoru. Provozovatel zabezpečí vždy před televizním slosováním technickou kontrolu zařízení pro provádění sázkové hry xxx Xxx.

Ze **schválení novelizovaného herního plánu ze dne 4.12.1994** bylo zjištěno, že Ministerstvo financí dne 10.2.1995 schválilo novelizovaný herní plán ze dne 4.12.1995 a zároveň ke dni 12.7.1995 došlo ke zrušení platnosti původního herního plánu, schváleného dne 10.2.1995.

Z **herního plánu**, schváleného Ministerstvem finanční dne 10.2.1995, bylo z bodu B „Tikety“ zjištěno, že z počtu každého milionu vydaných lístků je 400 vytištěno se symbolem 3 televizních obrazovek pod stírací plochou s názvem xxx a tyto tikety opravňují jejich držitele k přímé účasti při losování v TV studiu. Tikety byly prodávány tři týdny přede dnem losování. Prodej byl ukončen ve středu v 17:00 hodin a následující čtvrtek do 08 hodin před vysíláním byl znám počet prodaných tiketů a jejich čísla. Losování se provádělo jen z prodaných tiketů.

Ze **schválení novelizovaného herního plánu ze dne 7.7.1995** bylo zjištěno, že Ministerstvo financí dne 10.7.1995 schválilo novelizovaný herní plán ze dne 7.7.1995 a zároveň zrušilo platnost původního herního plánu, schváleného dne 18.8.1994.

Z **herního plánu**, schváleného Ministerstvem finanční dne 10.7.1995, bylo pod bodem C „Výherní fondy a výhry“ ve vztahu ke hře Xxx xxx zjištěno, že do hry byla vkládána částka 2 miliony korun a že v průběhu televizního losování bylo vylosováno deset čísel hracích polí tiketu, kdy výherci měli možnost zúčastnit se přímého přenosu losování následujícího týdne a hrát o výhry v Xxx xxx. Jednotlivé výhry ve svém součtu představoval celkem částku 2 milionů Kč. O rozmístění částek do jednotlivých zásuvek rozhodl notář, který o tom pořídil zápis. V případě, že se nedostavil potřebný počet hráčů, nevyzvednuté výhry propadly do dalšího kola jako prémie.

Ze **zprávy z finančního úřadu pro Prahu 6 ze dne 14.7.2003** bylo zjištěno, že za společnost Sxxx xxxs s.r.o. byla v letech 1994 a 1995 podána příznání k DPH, kdy bylo vykázáno uskutečněné plnění na výstupu včetně DPH celkem 1.947.455,- Kč. Příznání k dani z příjmů tato právnická osoba nepodala. Společnost byla nekontaktní, k 31.3.41996 došlo z moci úřední ke zrušení registrace k DPH.

Ze **smluv** o převodu autorských práv, o pracovní činnosti, o provedení umělecké činnosti, o vytvoření a užití uměleckého výkonu – uměleckého díla, z dohod o provedení práce a kupních smluv bylo soudem zjištěno, že obžalovaný byl již od roku 1992 pracovně aktivní, zabýval se oblastí počítačových animací, vytvářel autorská díla, jakož i prodával počítače. Z **faktury č. 950408/001** spol. Sxxxx txxx s.r.o. bylo zjištěno, že spol. Sxxxx prodala spol. Xxx xxx s.r.o. počítač s příslušenstvím za cenu **107.119,- Kč**, převzetí zboží je stvrzeno ze strany odběratele a převzetí peněz ze strany dodavatele.

Po takto provedeném dokazování soud přistoupil k hodnocení důkazů. Důkazy byly hodnoceny zvláště i v jejich vzájemných souvislostech ve smyslu § 2 odst. 6 tr. řádu, a při tom dospěl soud k závěru, že provedené důkazy dostatečně a bez pochybností dokládají to, že se shora uvedený skutek stal, a že ho spáchal obžalovaný [JMÉNO PŘÍJMENÍ].

Soud v první řadě nově vycházel z **doznání obžalovaného**. Obžalovaný vypověděl, že se zástupci kanadské společnosti se seznámil v roce 1994, začal s nimi spolupracovat v souvislosti s dodávkami výpočetní techniky pro soutěž Xxx xxx a následně též zajišťoval přípravu a provoz počítačové techniky při hře Xxx xxx a Xxx xxx. Obžalovaný popsal náplň své práce v den losování, harmonogram celého dne, kde soutěž probíhala, jak bylo manipulováno s počítači. Průběh dne losování byl v souladu s výpovědí obžalovaného zjištěn též ze zprávy spol. Xxx xxx s.r.o. o pravidelném průběhu příprav hry Xxx xxx a z výpovědí zaměstnanců spol. Xxx xxx s.r.o., zejména R. C.. Obžalovaný doznal, že zasáhl do programového vybavení spol. Xxx xxx s.r.o., která provozovala hru Xxx xxx, kdy k zásahu došlo z podnětu R. H.. R. H. měl oslovit obžalovaného s tím, aby hru ovlivnil, že mu dodá konkrétní čísla výherních tiketů a ujistil ho, že se bude jednat pouze o jednorázovou akci. Část programu měl obžalovaný již na svém počítači z důvodu dřívějšího testování rychlosti programu na jím vlastněné počítačové technice, následně si obstaral zbytek programů a vymyslel, jak losování ovlivnit. Obžalovaný podrobně popsal způsob narušení programu s tím, že nemodifikoval hlavní program, ale ovlivnil jej prostřednictvím pomocného programu, který nahrál do počítače a tento pomocný program v požadovaný moment zasáhl do hlavního programu a způsobil, že hlavní program vylosoval obžalovaným zadaná čísla tiketů, nikoli čísla náhodná. Doznání obžalovaného **koresponduje i s částí výpovědi znalce Ing. Bernáška**, který uvedl, že na osobním počítači obžalovaného byly po obnově smazaných souborů nalezeny datové soubory (tzv. „PERM“), programové soubory a soubory se zdrojovým kódem programů, souvisejících s případem Xxx xxx, tyto soubory byly shodné se soubory využívanými programátory firmy Txxx xxxo, s.r.o. ke generaci a přípravě programového produktu, který byl využíván v loterii Xxx xxx. Na pevném disku byl též lokalizován kompilátor programového jazyka C, který slouží k vygenerování spustitelné verze programového produktu ze zdrojové verze programu. Obžalovaný se k závěrům znalce vyjádřil tak, že nejsou správné, neboť k ovlivnění hlavního programu došlo jiným způsobem, než ke kterému došel znalec. Z výpovědi znalce však vyplývá, že nastínil několik možných způsobů ovlivnění programu s tím, že pro soud není stěžejní přesný technický způsob narušení programu, ale skutečnost, že se v počítači obžalovaného našly datové soubory, programové soubory a soubory se zdrojovým kódem programů, souvisejících s případem Xxx xxx umožňující narušení programu a že k narušení programu obžalovaným skutečně došlo. Možnost ovlivnění programu obžalovaným taktéž vyplývá z **výpovědi svědků C. L. a B. N.**, kteří potvrdili, že obžalovaný měl k počítačové technice přístup, že spolupráce fungovala na principu důvěry a že program nebyl chráněn proti zásahu. Oba svědci se dále vyjádřili k možnosti provedení zásahu, k němuž mohlo dojít jedině ve studiu a to pomocí diskety. Svědek N. se též vyjádřil ke skutečnosti, že obžalovaný měl na svém počítači program k dispozici, nesdělil však, zdali oprávněně, tedy se souhlasem svědka. Možnost přístupu k počítačové technice též potvrdili **svědci zaměstnaní u spol. Xxx xxx**, zejména svědek T., C. a svědkyně působící na pozicích operátorek.

Obžalovaný však **popřel, že z trestné činnosti měl jakýkoli prospěch** a že by od svědka P. K. či jiné osoby přebíral losy nebo finanční prostředky. Popřel, že za ovlivňování programu dostával jakoukoli finanční odměnu, satisfakcí pro něj byla totiž skutečnost, že byl schopen

program obejít. Soud však toto vysvětlení nepovažuje za uvěřitelné, kdy obžalovaný měl umožnit R. H. získat milionové částky a sám by nežádal za takto riskantní postup žádnou odměnu. Navíc, při domovní prohlídce u obžalovaného [PŘÍJMENÍ] byla **zajištěna finanční částka 100.000,- Kč** s přelepku IPB, a.s., tedy banky, u které si náhradní výherci vyzvedávali své výhry. Obhajobě obžalovaného, že tato finanční částka byla obžalovanému předána R. H., který jej požádal o předání své přítelkyni s tím, že měl být ubezpečen, že se nejedná o peníze pocházející z trestné činnosti, soud taktéž neuvěřil a tuto argumentaci obžalovaného považuje za zcela účelovou. **Z výpovědi řady svědků bylo zjištěno, že si obžalovaný žil na dobré úrovni a že jezdil luxusními zahraničními vozidly.** Obžalovaný na svou obhajobu uvedl, že ještě před zaměstnáním v Xxx xxx se věnoval animaci, což doložil řadou smluv, a založil společnost Sxxx xxxs s.r.o. s tím, že z těchto uvedených činností měl dostatek finančních prostředků. Vozidlo BMW si pořídil dříve, než nastoupil v Xxx xxx. Společník obžalovaného, **svědek M. J.**, potvrdil, že s obžalovaným založili společnost Sxxx xxxs s.r.o., která se zabývala nákupem a následným prodejem zboží, zařízení pro zpracování dat na počítačových systémech. Podnikali asi půl roku, peníze, které vydělali, investovali do podnikání, neměli vlastní příjmy. Doklady k obchodům se spol. Xxx xxx svědkovi obžalovaný nikdy nepředal. Obžalovaný se dle svědka přestal podnikání věnovat po svém nástupu do spol. Xxx xxx. K životní úrovni obžalovaného se svědek vyjádřil, že byla vyšší, odpovídající jeho příjmům z Xxx xxx (cca 80.000,- Kč měsíčně), měl osobní automobil. K prokázání obchodů se spol. Xxx xxx předložil obžalovaný **řadu faktur**, které měly být realizovány mezi spol. Sxxxx a spol. Xxx xxx. S výjimkou jedné faktury, č. 950408/001 na částku 107 119,- Kč, se jedná o faktury nikým nepodepsané a není tedy zřejmé, zdali skutečně dokládají transakci realizovanou mezi uvedenými společnostmi či nikoli.

Obžalovaný se hájil tím, že byl **využíván R. H.**, když plnil jeho pokyny. Chtěl s ovlivňováním programu přestat a několikrát R. H. předaná čísla tiketů nevyužil, což R. H. rozčílilo. Čísla tiketů mu R. H. měl předávat telefonicky nebo osobně na papíru, mnohokrát se nesešly, často schůzky odpíral. R. H. na pokračování naléhal a obžalovaného opakovaně ujišťoval, že se nemůže nic stát a že ze strany Kanadčanů je to ošetřené. Soud neuvěřil obhajobě obžalovaného, že byl loutkou v rukou H., a to především vzhledem k vyjadřování a vystupování obžalovaného, jeho inteligenci a podnikatelským schopnostem již v době spáchání předmětné trestné činnosti vč. jeho výdělečných schopností. S ohledem na tyto okolnosti týkající se samotného obžalovaného, soud neuvěřil verzi obžalovaného, že se nenechal R. H. zastrášovat, pouze by slepě plnil jeho pokyny a jeho role vůči H. byla pouze podřízenou. Navíc, **z výpovědi několika svědků vyplývá, že obžalovaný a R. H. se nejen znali, ale byli i přátelé.** Obžalovaný měl u R. H. kancelář, což sám obžalovaný potvrdil, stýkali se však i v soukromí, což vyplynulo například z **výpovědi svědka C.**, když uvedl, že R. H. několikrát viděl u obžalovaného doma, že spolu něco řešili. **Svědka P. P.** taktéž potvrdil soukromé styky obžalovaného s R. H., kdy obžalovaný svědka seznámil s H., který si u svědka koupil automobil. **Svědka H.** obžalovaného s H. vídal v restauraci Na Závěrce. Z výpovědi, byť útržkovité, **svědka P. K.** vyplynulo, že s obžalovaným se seznámil zřejmě přes R. H.. Měli se setkávat v kanceláři na Letné u R. H., kterou měl nejspíše pronajatou od otce svědka, zřejmě zde docházelo též k předávání peněz. Spojitost s kanceláří na Letné potvrdil nejen svědek K., ale i další svědci. **Svědka M.** uvedl, že měl od spol. Kxxxx-Gxxxx pronajatý prostor na Praze 1 a Praze 7, znal svědka H., K. a vídal tam též obžalovaného, který jezdil vozem zn. Audi. Obžalovaného, H. a K. v kanceláři na Letné vídal rovněž **svědek P. Ch.** Taktéž svědek **Z. R.** potvrdil spojitost s kanceláří na Letné, a propojení svědka K., H. a

obžalovaného. Obžalovaného poznal na základě předložených fotografií s tím, že se měli setkat za účelem předání materiálů pro svědka H..

Bez ohledu na skutečnost, kdo komu dal k trestné činnosti podnět a kdo narušení programu inicioval, měli R. H. s obžalovaným [JMÉNO PŘÍJMENÍ] propracovaný, dobře fungující systém, kdy obžalovaný měl na starosti zejména samotný technický zásah do programu tak, aby jako náhodná vybíral předem určená výherní čísla tiketů, a především R. H. vytvořil síť osob, které mu jednak nakupovaly tikety, jednak společně s prostředníky vytvořil soustavu náhradních výherců. Závěr soudu o jejich tzv. dvousložkové spolupráci potvrzuje především výpověď svědka K., který uvedl, že obžalovaného zná nejspíše přes R. H., se kterým se potkávali v pronajatých prostorech na Praze 7. Svědek dále uvedl, že v souvislosti s hrou Xxx xxx kupovali losy s tím, že společně s obžalovaným a H. věděli, že budou výherní. Svědek též uvedl, že zajišťoval náhradní výherce, kteří výhry následně svědkovi předali. Jak svědek, tak náhradní výherci z toho měli odměnu asi 10.000,- Kč. Zbytek peněz dával obžalovanému nebo H..

Vzhledem k rozporům ve výpovědi svědka K. došlo k přestřelení částí dřívější výpovědi svědka, kdy vystupoval v pozici obžalovaného. Svědek k přestřeleným částem uvedl, že mu to nic neříká, vůbec si to nevybavuje. Soud však tvrzení svědka, že si již nic nepamatuje, neuvěřil. Je pravdou, že od spáchání předmětné trestné činnosti uběhla dlouhá doba, svědek však v původním řízení vystupoval v pozici obžalovaného s tím, že následně byl za předmětnou trestnou činnost pravomocně odsouzen. Soud nepovažuje za pravděpodobné, že by pravomocně odsouzená osoba, která není stížena žádnou duševní chorobou, zapoměla na trestnou činnost, kterou spáchala, byť se značným časovým odstupem. Navíc, některé detaily si svědek pamatoval zcela přesně, kupříkladu, že odměna jednotlivých náhradních výherců byla 10.000,- Kč a že sám měl ze zprostředkování odměnu ve stejné výši, a následně paušálně uvedl, že si nic nepamatuje. Soud se domnívá, že svědek záměrně tvrdil, že si nic nepamatuje, neboť se nejspíše obával, že by si svou výpovědi mohl zhoršit své postavení a též v důsledku přítomnosti obžalovaného [PŘÍJMENÍ].

Obžalovaný H. předával v dotčeném období nezvykle **velké množství výherních tiketů** svědkům R. K., P. J., Z. R. jakož i P. H.. Jednotliví svědci, kteří v původním řízení vystupovali v pozici obžalovaných, se k trestné činnosti **doznali**, s výjimkou svědka R.. **Svědka K.** uvedl, že jej oslovil svědek H. a že mu zajistil tak 15 – 20 náhradníků, též od nich převzal finanční částky odpovídající výhrám. Obdobný počet náhradních výherců zajistil **svědek J.**, který uvedl, že za odměny průběžně získal tak 200.000,- Kč. Přes svědka K. se do systému zapojil též **svědek E.**, dle své výpovědi zajistil tak 8 náhradních výherců. R. H. taktéž oslovil **svědka H.**, kterému předal asi 3 tikety a svědek následně převzal náhradníky vyzvednuté výhry. Skutečnost, že s lístky nějakým způsobem obžalovaný a R. H. pracovali, uvedl i **svědek K.** Svědek K. navíc připustil, že sám tikety nakupoval v trafice v Praze, jakož i mimo Prahu, neboť v souvislosti se svou prací cestoval po celé ČR. Organizaci zajišťování tiketů a jejich distribuci potvrzuje i to, že větší množství výherních tiketů bylo zakoupeno na jednom místě, přičemž výherci pocházeli z celé České republiky, jak uvedl **svědek N.** Svědek R. uvedl, že spolupráci mu nabídl P. J. (svědek J. naopak vypověděl, že jej oslovil svědek R.), dělal pro něj víceméně taxikáře. Na Barrandov vezl asi 20 osob. Z výpovědi několika **náhradních výherců** (svědkyně Ž., B., B., Ch., J.) vyplývá, že role svědka R. nebyla pouze pasivní, kdy uvedení svědci popsali jednání J. i R. jako jednání společné. Po odečtení částek odpovídajících odměnám náhradních výherců se u R. H. soustředovalo velké množství

finančních prostředků pocházejících z nezákonně získaných výher. Je nepochybné, že svědek H. stál na samém vrcholu systému náhradních výherců, což vyplývá z výpovědí původně obžalovaných. Postavení obžalovaného [PŘÍJMENÍ] není jasné, neboť sám obžalovaný popřel, že by jakékoli finanční prostředky přebíral a že by dostal jakoukoli odměnu. Svědek H. ve věci nikdy nevypovídal, tudíž z jeho výpovědi též není možné tuto informaci zjistiti. K předávání finančních prostředků jak H., tak obžalovanému se výslovně vyjádřil pouze **svědek K.**, kdy uvedl, že peníze v kanceláři předával jak H., tak [PŘÍJMENÍ].

System distribuce výherních tiketů je podrobně popsán jednotlivými svědky v pozici náhradních výherců, kteří se vyjádřili k tomu, jak a kým byli osloveni, jaká jim byla řečena legenda ohledně nemožnosti vyzvednutí výhry skutečným majitelem tiketu, kdo je na místo vezl, jak se měli chovat, co měli říkat, komu výhru předávaly a jakou za to získali odměnu. Výše jednotlivých výher a jména náhradních výherců soud zjistil též z notářských zápisů, které se vyhotovovaly ke každému dni losování. Na základě výpovědí náhradních výherců, protokolů o rekognici, výpovědí svědků, kteří byli v původním řízení obžalovanými a z notářských zápisů tak bylo možné určit napojení jednotlivých náhradních výherců do celého systému a určit částky, které byly takto jejich prostřednictvím získány.

Na základě dokazování provedené nalézacím soudem bylo zjištěno, že svědek **R. H.** distribuoval sám nebo prostřednictvím dalších osob (H., Z., S., K., R., J.) vyhrávající tikety náhradním výhercům v celkové částce nejméně **5,530.000,- Kč**, a to P. (420.000,- Kč), V., dř. J. (200.000,- Kč), S. (170.000,- Kč), B. (30.000,- Kč), S. (1,000.000,- Kč), M. (1,000.000,- Kč) P. (150.000,- Kč), K. (20.000,- Kč), D. (400.000,- Kč), J. (50.000,- Kč), Ž. (60.000,- Kč), B. (1,000.000,- Kč), P. (1,000.000,- Kč), K. (30.000,- Kč),

svědek **R. K.** zajistil dále nejméně náhradní výherce [PŘÍJMENÍ] (40.000,- Kč), [PŘÍJMENÍ] (400.000,- Kč), H. (150.000,- Kč), M. (90.000,- Kč), M. (150.000,- Kč), N. (400.000,- Kč), Š. (40.000,- Kč), P. (20.000,- Kč), P. (150.000,- Kč), S. (30.000,- Kč) T. (20.000,- Kč), S. (100.000,- Kč), S. (30.000,- Kč), Š. (1,000.000,- Kč), T. (30.000,- Kč), V. (1,000.000,- Kč), V. (30.000,- Kč), Ž. (1,000.000,- Kč) S. (190.000,- Kč), K. (50.000,- Kč), přičemž tito náhradní výherci získali částku nejméně **4,920.000,- Kč** při započtení výhry svědkyně K. (100.000,- Kč) částku 5,020.000,- Kč,

svědek **L. E.** předal vyhrávající tikety jím vytipovaným náhradním výhercům, a to H. (400.000,- Kč), P. (200.000,- Kč), K. (100.000,- Kč), P. (30.000,- Kč), B. (400.000,- Kč), S. (150.000,- Kč), N. (100.000,- Kč), D. (50.000,- Kč), H. (1,010.000,- Kč), kteří vyhráli částku nejméně **2,440.000,- Kč**,

svědek **P. K.** předal vyhrávající tikety náhradním výhercům B. (40.000,- Kč), B. (50.000,- Kč), C. (100.000,- Kč), D. (200.000,- Kč), H. (1,000.000,- Kč), H. (200.000,- Kč), Ch. (400.000,- Kč), J. (50.000,- Kč), K. (50.000,- Kč), K. (50.000,- Kč), M. (400.000,- Kč), M. (400.000,- Kč), N. (100.000,- Kč), Š. (1,000.000,- Kč), P. (30.000,- Kč) P. (150.000,- Kč), P. (100.000,- Kč), P. (40.000,- Kč), S. (40.000,- Kč), S. (60.000,- Kč), Š. (1,010.000,- Kč), V. (1,000.000,- Kč), M. (150.000,- Kč) a H. (50.000,- Kč), přičemž tyto osoby vyhrály částku nejméně **6,670.000,- Kč**,

svědci **J. a R.** společně předali vyhrávající losy vytipovaným náhradním výhercům, a to A. (100.000,- Kč), B. (50.000,- Kč), B. (20.000,- Kč), B. (150.000,- Kč), J. Č. (100.000,-

Kč), M. Č. (200.000,- Kč), D. (20.000,- Kč), D. (150.000,- Kč), [PŘÍJMENÍ] (100.000,- Kč), H. (1,010.000,- Kč), H. (200.000,- Kč), Ch. (1,000.000,- Kč), K. (40.000,- Kč), K. (150.000,- Kč), K. (40.000,- Kč), M. (150.000,- Kč), P. (200.000,- Kč), P. (110.000,- Kč), P. (400.000,- Kč) P. (200.000,- Kč), P. (150.000,- Kč), S. (1,010.000,- Kč), S. (50.000,- Kč), V. (100.000,- Kč), Ž. (1,010.000,-Kč), B. (400.000,- Kč), Č. (40.000,- Kč), K. (100.000,- Kč), H. 130.000,- Kč), K. (40.000,- Kč), I. (100.000,- Kč), S. (220.000,- Kč), O. (40.000,- Kč), T. (400.000,- Kč), J. (400.000,- Kč), celkem tedy vyhrály osoby částku nejméně **8,580.000,- Kč**.

Z provedeného dokazování lze učinit též **závěr o způsobené škodě** vzniklé jednáním obžalovaného, kdy výše škody je dána úhrnem neprávem vyplacených výher z losů, které byly distribuovány a předány jednotlivými svědky, dříve obžalovanými. Výši škody soud zjistil **z výsledku jednotlivých svědků, náhradních výherců a z notářských zápisů**, kde jsou zaznamenány výše výher, včetně jejich výherců. Z dokazování vyplývá, že prostřednictvím svědka E. byla získána částka 2,440.000,- Kč, prostřednictvím svědka J. a R. částka 8,580.000,- Kč, prostřednictvím svědka K. částka 4,920.000,- Kč (pokud zahrneme svědkyni K., tak částku ještě o 100.000,- Kč vyšší), prostřednictvím svědka K. částku 6,670.000,- Kč a prostřednictvím svědka H. částku 5.530.000,- Kč. Výsledná částka daná sečtením všech neoprávněně vyplacených výher činí v celkovém úhrnu částku **28.140.000,- Kč**, s případy čtyř výherců (K., K., Ř. a T.), u nichž nebylo zjištěno, kdo jim tikety předal, by šlo o částku ještě o 680.000,- Kč vyšší, tedy o **28.820.000,- Kč**. Tato zjištěná výsledná částka je tudíž o téměř 2 miliony vyšší nežli částka 26,970.000,- Kč. Jak již bylo uvedeno výše, v souladu se zásadou zakotvenou v ust. § 306a odst. 4 tr. řádu však nemůže v novém řízení dojít ke změně rozhodnutí v neprospěch obžalovaného, proto musel soud vycházet z částky **26,970.000,- Kč**, ačkoli skutečně způsobená škoda byla jednoznačně vyšší. Rozdíl ve způsobené škodě byl dán skutečností, že Vrchní soud v Praze nemohl nesprávnosti dřívějších rozsudků Městského soudu v Praze napravit, neboť odvolání byla podávána pouze ve prospěch obžalovaných.

Součtem výher vyplacených jednotlivým náhradním výhercům lze dojít k závěru o celkové neprávem vyplacené částce, tedy celkové výši způsobené škody. Jaká část takto vyplacených peněz představovala **zisk obžalovaného [PŘÍJMENÍ], však nelze stanovit**. Z výpovědi svědka K. bylo zjištěno, že výhry předával R. H. nebo obžalovanému. Obžalovaný toto popřel a svědek H. k věci nevypovídal. Ačkoli soud obžalovanému vzhledem k výpovědi svědka K., k zajištění částky 100.000,- Kč při domovní prohlídce a tehdejší vysoké životní úrovni obžalovaného, neuvěřil, že z trestné činnosti neměl žádnou odměnu, nebyl schopen stanovit, jaký byl skutečný zisk obžalovaného. Bezpochyby nemohla být jeho ziskem celá částka 26.970.000,- Kč. Způsobená škoda musela být vyšší než zisk obžalovaného o odměnu všech ostatních svědků (původních obžalovaných) a náhradních výherců. Soud proto upravil skutkovou větu tak, že provozovateli hry spol. Txxx xxxo, s.r.o., byla způsobena škoda nejméně 26.970.000,- Kč, nikoli, že obžalovaný tuto částku získal.

Do skutkové věty bylo taktéž zahrnuto **datum 18.5.1995**, neboť jak vyplývá z principu hry Xxx xxx, k úpravě losovacího systému muselo dojít již týden před losováním dne 25.5.1995, když v každé hře byly losovány výherní tikety na následující týden a dne 25.5.1995 se již náhradní výherci živého vysílání účastnili a došlo k neoprávněnému vyplacení výher, tudíž již dříve muselo dojít k vylosování připravených tiketů. Nelze též ale vyloučit, že k zásahu došlo i pro více následujících případů losování.

Po zvážení všech zjištěných okolností a jejich posouzení dospěl soud k závěru, že obžalovaný naplnil po objektivní i subjektivní stránce skutkovou podstatu trestného činu podvodu dle § 250 odst. 1, odst. 4 tr. zákona, v jednočinném souběhu s tr. činem poškození a zneužití záznamu na nosiči informací dle § 257a odst. 1 písm. c), odst. 3 tr. zákona trestního.

Princip hry Xxx xxx totiž spočíval v tom, že za pomoci počítačového programu docházelo k losování 10 čísel tiketů, které vydala spol. Xxx xxx a takto vylosované tikety opravňovaly jejich majitele následující týden přistoupit v průběhu televizního vysílání hry Xxx xxx ke skříňkám, které byly rozděleny do 10 zásuvek, jednu z těchto zásuvek si otevřít a získat částku, která se v této zásuvce nacházela. Celkově musel pořadatel hry do skříňek vložit částku 2.000.000,- Kč a v případě, že z předchozího týdne zůstala nevyzvednutá některá z výher, byla i tato výhra rozdělena do příslušných 10 zásuvek.

Obžalovaný tým, že získal přístup k počítači a v něm užívaným počítačovým programovým souborům vybavení počítače, kdy následně v rozporu s pravidly hry, za využití svého pracovního postavení, se záměrem získat pro sebe neoprávněný prospěch, zasáhl do hlavního programu hry takovým způsobem, že tento nelosoval čísla náhodná, nýbrž obžalovaným předem vybraná, v důsledku čehož došlo k výplatám výher osobám, které by bez zásahu obžalovaného výhry nezískaly, a to ve výši nejméně 26.970.000,-Kč, kdy provozovatel hry, spol. Xxx xxx, byl tímto jednáním obžalovaného uveden v omyl, neboť ten předpokládal, že k vylosování výherních tiketů došlo v souladu s pravidly hry, způsobil provozovateli škodu odpovídající neoprávněně vyplaceným výhrám, tedy škodu ve výši 26.970.000,-Kč, naplnil skutkovou podstatu trestného činu zneužití záznamu na nosiči informací dle § 257a odst. 1 písm. c), odst. 3 tr. zákona, neboť získal přístup k nosiči informací a v úmyslu získat sobě neoprávněný prospěch, učinil zásah do programového vybavení počítače a způsobil tímto činem škodu velkého rozsahu, jakož i trestného činu podvodu dle § 250 odst. 1, odst. 4 tr. zákona, neboť ke škodě cizího majetku sebe a jiného obohatil tím, že uvedl někoho v omyl a tímto činem způsobil škodu velkého rozsahu.

Odvolací soud již dříve došel k závěru, že není rozhodné to, že provozovatel hry měl každý týden pro výplatu výher vyhrazenou částku 2.000.000,- Kč, která navíc mohla být navýšena o nevyzvednuté částky. Podvodné jednání zde spočívalo v tom, že nebylo postupováno v souladu s pravidly hry, kdy o výhře má rozhodovat náhoda, kdy v projednávané věci výhru určoval zásahem do počítačového programu obžalovaný, aniž by o tom provozovatel hry věděl. Ten byl v tomto směru uveden v omyl. Pokud dojde k výhře v rozporu se stanovenými pravidly, provozovatel hry utrpí vyplacením výhry škodu, výhra totiž v takovémto případě vyplacena být dle pravidel hry neměla a pokud by to provozovateli bylo známo, výplatu by neprovedl. Výplata výher za okolností výše popsanych, po zjištění toho, že počítačem byly označeny jako výherní tikety dle vůle obžalovaného, je tedy způsobením škody po uvedení provozovatele hry v omyl ve smyslu § 250 tr. zák.

Co se týče způsobení škody velkého rozsahu, bylo nezbytné vycházet z právní úpravy zavedené novelami č. 265/2001 Sb. a 134/2002 Sb., nikoli právní úpravou účinnou v době spáchání trestného činu. Vedle spíše jen formulační změny v větě § 257a odst. 1 tr. zákona, která z hlediska trestní odpovědnosti obžalovaného nemá podstatného významu, byť je pro něho příznivější, neboť omezuje trestní odpovědnost na případy, kdy kvalifikovaný úmysl

musí trvat i při vlastním zásahu do vybavení počítače (nestačí už mít tento úmysl třeba jen při získání přístupu k nosiči informací), je naopak významná v jeho prospěch změna § 89 odst. 11 tr. zákona, zvyšující ve prospěch pachatelů hranice rozhodné pro posouzení škody jako škody velkého rozsahu až na 5.000.000,-Kč oproti stavu dřívějšímu dle nařízení vlády ČSFR č. 464/1991 Sb., kdy tato hranice činila již 1.000.000,-Kč. I když z hlediska posouzení škody jako škody velkého rozsahu při její výši 26.970.000,-Kč jde o tuto škodu podle právní úpravy dřívější i nyní, má zvýšení hranice v prospěch obžalovaného dopad v tom směru, že přitěžující okolnost způsobení vyšší škody dle § 34 písm. h) tr. zákona byla naplněna méně intenzivně. Je tedy pro obžalovaného výhodnější se zřetelem na § 16 odst. 1 tr. zákona užití právní úpravy pozdější. I při použití této pro obžalovaného výhodnější úpravy, způsobená škoda více než pětinašobně převyšuje hranici pro její posouzení jako škody velkého rozsahu.

Soud v souladu s ust. § 2 odst. 1 tr. zákoníku dospěl k závěru, že pro posouzení předmětné trestní věci je třeba **vycházet z předchozí právní úpravy**, tedy ze zák. č. 140/1961 Sb., trestního zákona, účinného do 31.12.2009, neboť současná právní úprava není pro obžalovaného příznivější. U trestného činu podvodu dle § 250 odst. 4 tr. zákona nedochází ke změně dolní hranice trestní sazby, která v obou úpravách činí 5 let. Horní hranice trestní sazby je sice rozdílná, ale pro uložení trestu není relevantní, neboť soud byl při ukládání trestu limitován ust. § 306a odst. 4 tr. řádu. Soud tak za dané situace nemohl obžalovanému uložit přísnější trest, nežli nepodmíněný trest odnětí svobody v maximální délce trvání 5 a propadnutí finanční částky 100.000,- Kč, kdy takto uložený trest byl navíc uložen na samé dolní hranici trestní sazby jak podle § 250 odst. 4 tr. zákona, tak dle § 209 odst. 5 tr. zákoníku. Co se týče trestní sazby u trestného činu poškození a zneužití záznamu na nosiči informací dle § 257a odst. 1 písm. c), odst. 3 tr. zákona, je stanovena v rozmezí jednoho až pěti let, kdežto za trestný čin neoprávněného přístupu k počítačovému systému a nosiči informací dle § 230 odst. 5 tr. zákoníku je stanovena sazba tři až osm let. Ustanovení tr. zákoníku tak není pro obžalovaného příznivější, neboť horní i dolní hranice trestní sazby u trestného činu neoprávněného přístupu k počítačovému systému a nosiči informací dle § 230 odst. 5 tr. zákoníku je vyšší.

Výjimku použití předchozí právní úpravy představuje pouze **zařazení obžalovaného do příslušné věznice** nikoli podle trestního zákona, ale podle trestního zákoníku, když novelou tr. zákoníku provedenou zákonem č. 58/2017 Sb., účinnou od 1.10.2017, došlo k redukci počtu věznic z původních 4 typů na 2. V souladu se zásadou zakotvenou v ust. § 3 odst. 1 tr. zákoníku, tedy že pachateli lze uložit pouze takový druh trestu, který dovoluje uložit zákon účinný v době, kdy se o trestném činu rozhoduje, a v souladu s přechodným ustanovením zakotveným v čl. II odst. 2 zákona č. 58/2017 Sb. se na rozhodování o způsobu výkonu trestu odnětí svobody použije ust. § 56 tr. zákoníku.

Při úvaze o druhu a výměře trestu vycházel soud z ustanovení § 23 a 31 tr. zákona, přihlédl ke stupni nebezpečnosti trestného činu pro společnost, k možnosti nápravy obžalovaného a jeho poměrům. Soud též ve svém rozhodnutí zohlednil polehčující a přitěžující okolnosti. Podle § 250 odst. 4 tr. zákona byl obžalovaný ohrožen trestem odnětí svobody v trvání od pěti do dvanácti let, vzhledem k novému řízení ve smyslu ust. § 306a odst. 4 mohl být obžalovanému uložen, jak již bylo uvedeno shora, trest v maximální výši pět let.

Soud shledal, že stupeň společenské nebezpečnosti trestných činů byl v době spáchání pro společnost vysoký, neboť obžalovaný svým jednáním hrubě porušil důvěru, kterou měl ze strany provozovatele hry, taktéž hrubým způsobem narušil důvěru občanů v sázkové hry pořádané médií a trestnou činnost provedl velice sofistikovaným a odborně velmi náročným způsobem. Jak je však konstatováno níže, vzhledem k nezávadnému chování obžalovaného před i po spáchání předmětné trestné činnosti, jakož i vzhledem k době, která od spáchání uplynula, je soud toho názoru, že je třeba na tuto vysokou nebezpečnost nahlížet v kontextu daných skutečností. Obžalovaný byl v minulosti jednou soudně trestán, došlo však k osvědčení a na obžalovaného se proto musí hledět, jako by odsouzen nebyl. Soudu nejsou k chování obžalovaného známy žádné jiné negativní poznatky, a to ani po spáchání předmětné trestné činnosti. Jako **polehčující okolnost** je tudíž nutné zohlednit **vedení řádného života** před spácháním předmětné trestné činnosti i po jejím spáchání, jakož i k **věku obžalovaného v době spáchání**. Soud dále přihlédl ke skutečnosti, že se obžalovaný **doznal, co se týče narušení hlavního programu**. Obžalovaný se však nedoznal k iniciaci trestné činnosti, k čemuž se nevyjádřil ani dříve odsouzený R. H., neboť ani v jednom z řízení nevyprávěl, dříve odsouzený K. hovořil o zapojení obou osob, tudíž nelze dospět k závěru, kdo byl iniciátorem a organizátorem trestné činnosti. Soud též přihlédl k **době, která od spáchání trestného činu uplynula**, tedy k době 23 let. Je však potřeba uvést, že délka řízení, tedy doba 10 let, byla zohledněna již v dřívějším rozsudku Vrchního soudu v Praze ze dne 29.6.2005 sp. zn. 5 To 22/2005, který mimo jiné s přihlédnutím k této skutečnosti obžalovanému uložil trest odnětí svobody na spodní hranici trestní sazby. Městský soud v Praze tedy nepřihlížel k době, která uplynula od uvedeného rozsudku Vrchního soudu v Praze, tedy k době 13 let jako k okolnosti polehčující, neboť tato prodleva nebyla způsobena postupem soudu, nýbrž skrýváním se odsouzeného v zahraničí. Navíc, odsouzený se na území České republiky nevrátil dobrovolně, ačkoli uváděl, že tak učinit chtěl. Od spáchání trestného činu uplynula bezpochyby doba dlouhá, avšak od roku 2005 zaviněním obžalovaného. Pokud by zdejší soud k této okolnosti přihlédl jako k polehčující v celém rozsahu, znamenalo by to, že skrývání obžalovaného v zahraničí a vyhýbání se výkonu trestu by mu bylo ku prospěchu, což nelze připustit. Bylo zcela na vůli obžalovaného, že po realizaci domovní prohlídky z území České republiky odcestoval, neúčastnil se řízení a nevyužil svého práva osobně se hájit. Je ovšem pravdou, že určitý vliv uplynutí 23 let na uložený trest má, neboť účinnost trestu je mimo jiné dána jeho bezprostřední návazností na spáchání a projednání trestného činu. V současné situaci, kdy od spáchání trestného činu uplynulo 23 let a od pravomocného skončení původního řízení 13 let, je výchovný účinek trestu, jakož i stupeň nebezpečnosti trestného činu pro společnost, zeslaben. Obžalovaný při hlavním líčení vyjádřil lítost nad spáchanou trestnou činností, na druhou stranu se soudu jevil projev obžalovaného tak, že je i nyní hrdý na to, co se mu po technické stránce tehdy podařilo.

Jako **okolnost přitěžující** je nezbytné zohlednit jednak spáchání **dvou trestných činů**, skutečnost, že trestná činnost byla **páchána po dobu 6 měsíců**, ale především **výši způsobené škody**. Je nutné zohlednit, že jen díky schopnostem a pozici obžalovaného bylo možné trestnou činnost zrealizovat, kdy skutečná způsobená škoda dosahovala částky téměř 29.000.000,- Kč, kdy v souladu s § 306a odst. 4 však soud vycházel ze škody ve výši 26.970.000,- Kč. Uvedená částka představuje mnohonásobné převýšení hranice škody velkého rozsahu s tím, že i z dnešního pohledu se jedná o částku velice vysokou.

Vzhledem ke shora uvedenému soud dospěl k závěru, že jako přiměřený se v dané věci jeví trest mírnější, nežli byl uložen rozsudkem Vrchního soudu v Praze ze dne 29.6.2005 sp. zn. 5

To 22/2005. Soud shledal, že jsou splněny podmínky pro aplikaci § 40 odst. 1 tr. zákona, tedy že vzhledem k době, která uplynula od spáchání trestné činnosti do pravomocného skončení původního řízení, jakož i vzhledem k částečnému doznání obžalovaného, se použití trestní sazby stanovené tr. zákonem v rozmezí pět až dvanáct let jeví jako nepřiměřeně přísné a že účelu trestu lze dosáhnout i trestem kratšího trvání. Proto soud trest odnětí svobody snížil pod dolní hranici trestní sazby a uložil obžalovanému nepodmíněný trest odnětí svobody v délce trvání tři a půl let.

Obžalovaný byl pro výkon uloženého trestu odnětí svobody zařazen dle ust. § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku do věznice s ostrahou, neboť tomuto zařazení odpovídá i původní zařazení obžalovaného a navíc nebyly naplněny podmínky pro zařazení do věznice se zvýšenou ostrahou a ani nebylo soudem shledáno, že by nastaly skutečnosti odůvodňující zařazení obžalovaného do přísnějšího typu věznice dle § 56 odst. 3 tr. zákoníku.

Vedle trestu odnětí svobody byl obžalovanému uložen též trest propadnutí věci, a to finanční částky ve výši 100.000,- Kč. Tato finanční částka byla dne 8.10.1995 vydána obžalovaným s tím, že bankovky byly označeny přelepku IPB a.s, s uvedením data 22.9.1995. Jak vyplývá z provedeného dokazování, banka IPB a.s. vyplácela druhý den po losování výhercům jejich výhry s tím, že na základě losování ze dne 21.9.1995, došlo k vyplacení jedné výhry ve výši 100.000,- Kč a několika výher v částce převyšující 100.000,- Kč. Je tedy zřejmé, že se jedná o peníze pocházející z předmětné trestné činnosti. Dle tvrzení obžalovaného mu byly peníze předány R. H. pro jeho přítelkyni, soud však obhajobě obžalovaného s ohledem na prokázané toky finančních prostředků, neuvěřil. To, jak přesně se finanční částka dostala o dispozici obžalovaného, však není pro soud rozhodující, relevantní je to, že finanční částku obžalovaný bezpochyby získal projednávanou trestnou činností.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku je přípustné odvolání do osmi dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení, a to prostřednictvím podepsaného soudu k Vrchnímu soudu v Praze.
Odvolání musí být odůvodněno tak, aby bylo patrné, proti kterému výroku směřuje a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které mu předcházelo.
Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává byť i zčásti, ve prospěch či neprospěch obžalovaného.
Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabrání věci, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody pro nesprávnost výroku o náhradě škody.
Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadnout také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný či chybí.
V řízení vedené proti obviněnému jako proti uprchlému má obviněný právo v případě, že pominuly důvody, pro které se řízení proti uprchlému vedlo, podat návrh do osmi dnů od doručení rozsudku, aby soud prvního

stupně odsuzující rozsudek zrušil a v rozsahu dle ustanovení § 306a odst. 1 tr. ř. se hlavní líčení provede znovu.

Poškozený v případě odsouzení obžalovaného k nepodmíněnému trestu odnětí svobody a přiznání poškozenému alespoň zčásti nároku na náhradu škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo na vydání bezdůvodného obohacení má možnost požádat o vyrozměnění o konání veřejného zasedání o podmíněném propuštění z trestu odnětí svobody.

V Praze dne 21. února 2018

JUDr. Lenka Cihlářová
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje:

I. Č.